CAP. XXIV.

Hae te cogitationes ne adfligant, Ignobilis ego viuam, & nullius existimationis usquam. si enim ignobilitas malum est, non potes in malo esse per alium, non magis, quam in turpi. Nunquid ergo tuum est opus, magistratum consequi? aut conuiuio accipi? Minime. Quomodo ergo etiam ignobilitas hoc censeri potest? quomodo etiam nullius existimationis eris vsquam, quem in iis solis, quae in tua potestate sunt, aliquem esse oportet; in quibus tibi quantiuis esse pretii licet? At amici sine

οὐ μᾶλλον ἢ ἐν αἰσχρῷ) οὐ in Berk. & seqq. edd. excidisse video; male factum. In Regio desunt verba: δι' ἄλλον. Simplic. in h. l. interpretatione mire impeditus, cum & formulae οὐ μᾶλλον significatum male inuertat, & peiorem etiam emendationem proponat. Verum meminisse debebat, nihil κακὸν Stoicis esse, quod non αἰσχρὸν, & contra omne ἀγαθὸν καλόν· v. Seneca de const. sap. c. 5. Arrian. I, 24. ὅτι ὁ θάνατος οὐκ ἔστι κακὸν, οὐδὲ γὰρ αἰσχρόν.

μήτι οὖν τὸ σὸν ἔργον ἐστίν.) Regius μή τοι οὖν σόν. Salm. ed. μήτι ἔστιν οὖν σὸν ἔργον. mox Arg. τὸ ἐξαρχῆς; vitiose opinor. Eadem omittit ἢ post τυχεῖν.

πα-

ἔξουσι παρά σου ἀργύριον, οὐδὲ πολίτας Ῥωμαίων αὐτοὺς ποιήσεις· τίς οὖν σοι εἶπεν, ὅτι ταῦτα τῶν ἐφ' ἡμῖν ἐστιν, οὐχὶ δὲ ἀλλότρια ἔργα; τίς δὲ δοῦναι δύναται ἑτέρῳ, ἃ μὴ ἔχει αὐτός; κτῆσαι οὖν, φησὶν, ἵνα καὶ ἡμεῖς ἔχωμεν. εἰ δύναμαι κτήσασθαι, τηρῶν ἐμαυτὸν αἰδήμονα. καὶ πιστὸν, καὶ μεγαλόφρονα, δεικνύετε τὴν ὁδὸν, καὶ κτήσομαι. εἰ δ' ἐμὲ ἀξιοῦτε τἀγαθὰ τὰ ἐμαυτοῦ ἀπολέσαι, ἵν' ὑμεῖς τὰ μὴ ἀγαθὰ περιποιήσησθε, ὁρᾶτε ὑμεῖς, πῶς ἄνισοί ἐστε, καὶ ἀγνώμονες. τί δὲ καὶ βούλεσθε μᾶλλον; ἀργύριον, ἢ φίλον πιστὸν καὶ αἰδήμονα; εἰς τοῦ-

παραληφθῆναι ἐφ' ἑστίασιν.) Hafn. & Nilus εἰς ἑστίασιν vt c. fequ. παραληφθῆναι εἰς συμβουλίαν. Sed & fic παρακληθῆναι ἐφ' ἑστίασιν c. fequ. Simplicius auctiores videtur habuiffe codices, nam locum ita recitat p. 146. ἢ τὸ π.' εἰς συμβουλὴν ἢ εἰς ἑστίασιν; nifi forte ex fequ. cap. animo eius alterum obuerfatum eft. mox Hafn. cum Argent. πῶς οὖν ἐπὶ τούτοις ἐστὶν ἀτιμία, non male. Nilus, ἐν τούτοις.

εἶναί τινα) vltima vox e Salm. ed. exulat.

ἀλλά σοι οἱ φ.) Meibom. & Vpton. legere malint ἀλλά μοι, quod non neceffe. mox Hafn. τί λέγεις τὸ ἀβοήθητον; perperam. Regius omittit τό.

ἀργύ-

ſine auxilio mihi relinquentur. Quid vocas, ſine auxilio? non argentum abs te habituri ſunt; nec eos in Romanam ciuitatem adſcribes. & quis tibi dixit, haec ex iis eſſe, quae in noſtra ſunt poteſtate, ac non potius aliena opera? quis autem alii dare poteſt, quae ipſe non habet? Compara igitur, inquit, ut & nos habeamus. Si poſſim comparare, conſeruata verecundia, fide & magnanimitate; monſtrate viam, & comparabo. ſin id a me poſtuletis, ut meamet ego bona perdam, quo vos, quae bona non ſunt, acquiratis, videte vos ipſi, quomodo iniqui ſitis & deſipientes. utrum autem mauultis? pe-

ἀργύριον) Hafn. cum Nilo *κερμάτιον, οὐδὲ ἀργ.* mox *ἔργα* poſt *ἀλλότρια* noli delere, quanquam & abeſt in Paraphr. v. ſup. c. I. §. I. Pro *οὐχὶ δὲ* Regius *οὐ δὲ*, & mox *ἃ μὴ σχῇ αὐτός.*

κτῆσαι οὖν, φησιν) repoſui hoc ex ed. Salm. Hafn. & Regio vulgo *φασί*; ſed iſtud, vt Lat. *inquit*, omnium perſonarum & numerorum eſſe, notum eſt. monuerat iam Vptonus. mox in Hafn. *τηρῶν* abeſt, & pro *ἐμαυτὸν* legit *ἑαυτὸν*, vt & Nilus.

δεικνύετε τὴν ὁδὸν.) Ed. Salm. cum Simplic. p. 149. Hafn. & Regio *δείκνυε.* mox hic *εἰ δέ με·* Hafn. vero omittit *τὰ ἐμαυτοῦ.*

πῶς

τοῦτο οὖν μοι μᾶλλον συλλαμβάνετε, καὶ μὴ, δι' ὧν ἀποβαλῶ αὐτὸ, ταῦτά με πράττειν ἀξιοῦτε· ἀλλ' ἡ πατρὶς, ὅσον ἐπ' ἐμοὶ, φησιν, ἀβοήθητος ἔσται. πάλιν, ποίαν ταύτην βοήθειαν; στοὰς οὐχ ἕξει διά σε, οὔτε βαλανεῖα; καὶ τί τοῦτο; οὐδὲ γὰρ ὑποδήματα ἔχει διὰ τὸν χαλκέα, οὐδ' ὅπλα διὰ τὸν σκυτέα. ἱκανὸν δὲ, ἐὰν ἕκαστος ἐκπληρώσῃ τὸ ἑαυτοῦ ἔργον. εἰ δὲ ἄλλον τινὰ αὐτῇ κατεσ-

πῶς ἄνισοί ἐστε καὶ ἀγνώμονες.) Ad *ἄνισοι* glossa interlin. *ἐπεὶ φιλότης ἰσότης*: in hanc sententiam etiam Simplic. p. 149. *ἄνισοί μεν, ὅτι καὶ ἄφιλοι· ἡ γὰρ φιλότης ἰσότης, ὡς ἔλεγον οἱ Πυθαγόρειοι.* recte quidem haec; aliud tamen vsus & ratio loquendi voluit. *ἄνισος* est *iniustus*, *iniquus*, quia in *aequabilitate*, siue aequo iure omnis iustitia posita est, vnde *τὰ ἴσα ἔχειν* pro *δίκαια*. Arrian. IV, 7. — *ἄνισον, ὡς ἀεὶ αὑτῷ τοῦ πλείονος περιποιητικὸν*, *iniquum, tanquam quod in augenda re sua occupatur.* cf. eund. IV, 13. pr. Hafn. cum Nilo, pro *ἄνισοι* legit *ἄδικοι*, e glossa videlicet. *ἀγνώμονες*, *insipientes*, reddunt, & sic ipse Simplic. p. 149. malim tamen ad rationem alterius vocabuli accommodate explicare *iniustus, improbus.* Apud Lucian. Reuiu. p. 392. *ἀχάριστοι, καὶ ὀργίλοι, καὶ ἀγνώμονες φαινόμενοι πρὸς ἄνδρα εὐεργέτην.* apud Xenoph. Mem. II, 8. *ἀγνώμων κριτής.* Coniungit ista

pecuniamne, an amicum fidum & verecundum? in hoc ergo potius mihi opitulamini; non autem ea, quibus perdam iſtud, me agere poſtulate. At patria, inquit, quantum in mea poteſtate ſitum eſt, auxilio carebit. Rurſus, quod tu, iſtud vocas auxilium? porticus per te non habebit, nec balnea; & quid hoc ad te? neque enim calceos habet per fabrum ferrarium, neque arma per ſutorem. ſatis vero fuerit, ſuo quemque fun-

iſta duo, *ἄνισον καὶ ἄγνωμον*, etiam Arrian. I, c. II. p. 67. Porro ad *ἀγνώμονες* glоſſa interlin. *ἀδιάκριτοι*, quod actiue accipiendum eſſet, *male diiudicantes*.

ταῦτά με πράσσειν) Argent. *ταῦτα ἐκεῖνα*. Haſn. cum Nilo *ἀποβάλλω αὐτὰ ταῦτα, ἐκεῖνά με*. paullo ante *μᾶλλον* ante *συλλαμβάνετε* ex ed. Salm. acceſſit; agnoſcunt tamen etiam Regius, Argent. & inde Wolf. in var.

'Αλλ' ἡ *πατρίς, φησιν*) vltimum voc. in anterioribus edd. Salmaſianae poſt *ἐπ' ἐμοὶ* reiectum. Porro ed. Salm. — *ἀβοήθητος παλιν. ποίαν*. Abeſt *ἔσται* etiam in Caſaub. Berk. & vulgg. aliis. Ad ſententiam cf. verba Fabricii, legati ad Pyrrhum, ap. Dionyſ. Exc. Legat. T. I. p. 713.

ποίαν τ. βοήθειαν) n. *λέγεις*. Argent. Nilus & Haſn. *ποίαν καὶ ταύτην*, & mox ἢ *στοάς*, Argent.

οὐδὲ

ἐσκεύαζες πολίτην πιστὸν καὶ αἰδήμονα, οὐδὲν ἂν αὐτὴν ὠφελεῖς; ναί. οὐκοῦν οὐδὲ σὺ αὐτὸς ἀνωφελὴς ἂν εἴης αὐτῇ. τίνα οὖν, φησι, χώραν ἕξω ἐν τῇ πόλει; ἣν ἂν δύνῃ, φυλάττων ἅμα τὸν πιστὸν καὶ αἰδήμονα.

εἰ

οὐδὲ γὰρ ὑποδήματα) Wolf. var. οὐδὲ καὶ γάρ. Non magis a philoſopho porticus & balnea poſtulare poſſit ciuitas, quam a ſutore arma, aut a fabro ferrario calceos; Proprium philoſophi munus eſto, ciues ad virtutem inſtituere, vti ſutoris conficere calceos, fabri arma. cf. Wolf. ad hl. Ceterum haec verba in libris fere inuerſo ordine leguntur, vt & in Regio: ὑποδήματα ἐ. διὰ τὸν σκυτέα, οὐδ' ὅπλα διὰ τὸν χαλκέα, contra ſenſus rationem. Seruauit veram lectionem Simplic. & expreſſerat Salmaſ. viderat iam Wolfius.

ὠφελεῖς) Salm. ed. ὠφέλεις. Regius ὠφέλεις. vulgo ὤφελες. ὠφελεῖν τὴν πατρίδα, τοὺς φίλους, τὴν πόλιν, loquendi ratio Platoni, Xenophonti v. c. Mem. Socr. I, 6. 9. frequentatiſſima. Mox Hafn. οὐκοῦν οὐδεὶς ἑαυτὸν ἄν ὠφέλησεν ἄν, ἤ αὐτήν. vt quoque Nilus: niſi quod αὐτὸν, & ὠφέλησεν, ἤ αὐτὴ, corrupte.

ἕξω, φησὶ, χώραν) inuerſo ordine in aliis legitur; Salm. ed. etiam φ. χ. ἕξεις.

ἣν ἂν δύνῃ) n. χώραν ἔχειν. Gloſſa interlin. ἤγουν τὴν ἀπὸ φιλοσόφου, at hanc quidem deſignare Epictetus noluit.

φυ-

gi munere. at, si quem alium ei ciuem parares, fidum & verecundum, nihil ne illam iuuares? Ita vero. Proinde ne tu quidem patriae fueris inutilis. Quem locum igitur, inquit, in ciuitate tenebo? Quemcunque possis, simul fidum te, ac verecundum seruans.

φυλάττων ἅμα τὸν πιστὸν καὶ αἰδήμονα.) Facile aliquis leg. coniiciat *τὸ πιστὸν καὶ αἰδῆμον*, e vera graeci sermonis ratione; & sic Simplic. verba haec recitat p. 152. Sequitur quoque mox *ταῦτα*. Ego vero egregie etiam emendasse me putabam: *φυλάττων ἅμα ἑαυτὸν πιστὸν*, sic hoc cap. supra: *τηρῶν ἐμαυτὸν πιστὸν καὶ αἰδήμονα*. Nilus & Var. Harr. exhibebant *σεαυτὸν πιστὸν*, vt & Salm. MS. habuisse videtur, et iam expressum in ed. Meibom. MS. Hafn. *ἐμαυτόν*. Enimuero vel hic locus adolescentibus exempli loco esse potest, quam caute & circumspecte in emendandis eiusmodi contra morem vulgarem loquendi rationibus versandum sit; nihil quidem sanius vulgata lectione; Est enim is loquendi modus familiaris Arriano, vt ex aliis locis apparet: L. III, 4. *εἰ τὸν ἀπαθῆ τηρεῖς, εἰ τὸν ἀκατάπληκτον, εἰ τὸν κατεσταλμένον.* quiuis alius dixisset *τὸ ἀπαθὲς* &c. II, 22. *τοῦτο γάρ μοι συνοίσει τηρεῖν τὸν πιστὸν, τὸν αἰδήμονα, τὸν ἀνεκτικὸν, τὸν ἀφεκτικὸν, καὶ συνεργητικὸν, φυλάσσειν τὰς σχέσεις.* cf. I, 28. p. 148. II, 4. p. 183. II, 10. p. 119.

τί ὄφελος ἂν αὐτῇ γ.) *αὐτῇ* abest a Salm. Hafn. *τί τὸ ὄφελος ἂν αὕτη γένοιτο*, forte vt intelligatur

εἰ δ' ἐκείνην ὠφελεῖν βουλόμενος, ἀποβαλεῖς ταῦτα, τί ὄφελος ἂν αὐτῇ γένοιο, ἀναιδὴς καὶ ἄπιστος ἀποτελεσθείς;

Κεφ. κέ.

Προετιμήθη σου τὶς ἐν ἑστιάσει, ἢ ἐν προσαγορεύσει, ἢ ἐν τῷ παραληφθῆναι εἰς συμβουλίαν· εἰ μὲν ἀγαθὰ ταῦτά ἐστι, χαίρειν σε δεῖ, ὅτι ἔτυχεν αὐτῶν ἐκεῖνος· εἰ δὲ κακὰ, μὴ ἄχθου, ὅτι σὺ αὐτῶν οὐκ ἔτυχες· μέμνησο δὲ, ὅτι οὐ δύνασαι, μὴ ταὐτὰ ποιῶν πρὸς τὸ τυγχάνειν τῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν, τῶν ἴσων ἀξιοῦσθαι· πῶς γὰρ ἴσον ἔχειν δύναται ὁ μὴ φοιτῶν ἐπὶ θύρας τινὸς τῷ φοιτῶντι; ὁ μὴ παραπέμπων, τῷ παραπέμποντι; ὁ μὴ ἐπαι-

tur χώρα, ſed reliqua impediunt: neque, etiamſi αὐτῇ ſcribas, vulgatae praeferam. Nilus τί τὸ ὄ. ἂν αὐτῇ γένοισο. Vterque etiam ἀποβάλλω. mox Argent. cum MS. Gerdeſ. ἀποτελεῖσθαι.

Perſequitur huius capitis argumentum Seneca de conſt. ſap. c. 10. ſqq.

προετιμήθη) vel προυτιμήθη. mox Paraphr. εἰς ἑστίασιν.

ἐν προσαγορεύσει) ſiue ſollenni illa, quae mane fiebat, cum ad potentum fores venirent, v.